

ΕΤΟΣ 67ον

13 Ὀκτωβρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 41 (3463)

ΕΙΚΟΝΕΣ ΖΩΤΑΝΕΣ

Τή σημερινή Κυριακή ἡ Ἐκκλησία μας τελεῖ τή μνήμη τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ἑβδόμης Ἁγίας καί Οἰκουμενικῆς Συνόδου, πού συγκλήθηκε στή Νίκαια τῆς Βιθυνίας τό ἔτος 787 ὑπό τήν προεδρία τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἁγίου Ταρασίου. Τριακόσιοι πενήντα ὀρθόδοξοι ἐπίσκοποι, στούς ὁποίους προστέθηκαν ἄλλοι δεκαεπτά ιεράρχες, μέ τήν ἔντονη παρουσία ἑκατόν τριάντα ἕξι μοναχῶν πού εἶχαν ὑποφέρει δεινοῦς διωγμούς ἀπό τοὺς εἰκονομάχους αὐτοκράτορες Λέοντα Γ΄ Ἰσαυρο καί τόν γιό του Κωνσταντῖνο Ε΄, ἀναθεμάτισαν τοὺς αἰρετικούς, οἱ ὁποῖοι γιά περισσότερα ἀπό πενήντα ἔτη ἀπαγόρευαν στοὺς ὀρθόδοξους χριστιανούς νά τιμοῦν τίς σεπτές εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ καί τῶν ἁγίων του, διότι αὐτό ἀποτελοῦσε δῆθεν εἰδωλολατρία.

Ἡ πιό ἀξιόπιστη ἀλήθεια

Τό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, ἐκ πρώτης ὄψεως, φαίνεται τελείως ἄσχετο μέ τό γεγονός. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφοντας πρός τόν Τίτο δύο φορές τοῦ ἐπαναλαμβάνει τήν προτροπή, οἱ πιστοί ὄχι ἀπλῶς νά ἐπιτελοῦν, ἀλλά καί νά προΐστανται σέ καλὰ ἔργα. Μιά προσεκτικότερη ὅμως ἀνάγνωση μαρτυρεῖ ὅτι ἐδῶ δέν πρόκειται γιά παρότρυνση σέ ἕναν ἄχρωμο ἀληθρυστικό ἀκτιβισμό. Ἡ διπλή παραίνεση τοῦ ἀληθινοῦ ποιμένα στηρίζεται σέ ἕνα «πιστό λόγo», σέ μιᾶ ἀξιόπιστη ἀλήθεια, γιά τήν ὁποία καλεῖται ὁ Τίτος νά μιλάει μέ βεβαιότητα καί μέ κύρος· καί αὐτή ἡ ἀλήθεια κάθε ἄλλο παρά ἀόριστη ἠθικολογία εἶναι. Ὅπως φαίνεται στοὺς ἀμέσως προηγούμενους τρεῖς στίχους, πρόκειται γιά τό κατεξοχὴν «καλὸ ἔργο» τοῦ Θεοῦ, τή φιλιανθρωπία τοῦ Σωτήρα μας Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἀναγέννησε μέ τό ἅγιο Βάπτισμα καί μᾶς ἔδωσε τή δυνατότητα σωτηρίας καί κληρονομιάς τῆς Βασιλείας του.

Ἔτσι τονίζεται ὅτι ἡ σωτηρία μας δέν στηρίζεται στίς ἀγαθοεργίες μας, ἀλλά μόνο στήν ἄπειρη εὐσπλαχνία τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ μας, ὁ ὁποῖος γιά μᾶς ἔγινε τέλειος ἄνθρωπος καί θυσιάστηκε πάνω στόν Σταυρό, γενόμενος

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Τίτ. γ' 8-15)

Ἀποστολικές προτροπές

Τέκνον Τίτε, πιστός ὁ λόγος· καί περὶ τούτων βούλομαι σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντίζῃσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιΐστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὡν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμῆν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζητῶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ὑπήκοος στὸν Πατέρα του μέχρι θανάτου. Ἐπομένως, τότε μόνο τὰ καλὰ μας ἔργα εἶναι ὄντως θεάρεστα καὶ ἀποκοτῶν σωτηριολογικὴ ἀξία, ὅταν ἐντάσσονται σ' αὐτὴ τὴν ὑπακοὴν στό θεῖο θέλημα, καὶ ὅταν στό πρόσωπο τοῦ ἀναγκημένου ἀδελφοῦ μας βλέπουμε τὸν ἴδιο τὸν ἐνανθρωπήσαντα Χριστό. Εἰκόνα τοῦ Θεοῦ –ὅσο κι ἂν «κατεφθάρη» ἢ κι ἂν «ἀπημαυρώθη»– εἶναι ὁ κάθε ἀδελφός μας, καὶ μάλιστα ὁ ἀνήμπορος καὶ ἐνδεὴς ἀδελφός μας.

Θεολογία τῶν εἰκόνων

Ὅσες αὐτές τίς σωτήριες ἀλήθειες τίς διετράνωσαν μέ τὸν πιό ξεκάθαρο τρόπο οἱ Θεοφόροι Πατέρες πού συνεκρότησαν τὴν Ζ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο. Γι' αὐτό, τελικά, αὐτό τό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα εἶναι ἡ καλύτερη ἐπιτομὴ τοῦ νοήματος τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῆς μνήμης τους. Οἱ ἅγιοι Πατέρες δὲν εἶπαν κάτι καινούργιο· δὲν «ἐφηῦραν» νέα θεολογία. Ἀπλῶς συγκεφαλαίωσαν τὰ δόγματα ὀθίων τῶν προηγούμενων Ἀγίων Συνόδων, διατυπώνοντας μέ σαφήνεια τὴν ὑπό τοῦ Χριστοῦ ἀποκαλυφθεῖσα ἀλήθεια σχετικά μέ τό Θεανδρικό του Πρόσωπο.

Αὐτό τὸν θησαυρό πρῶτοι μᾶς τὸν παρέδωσαν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι μέ πρωτοκορυφαῖο τὸν Παῦλο. Καί «τῶν ἀποστολικῶν παραδόσεων ἀκριβεῖς φύλλακες» οἱ ἅγιοι Πατέρες κήρυξαν ὅτι ὁ Θεὸς ἐγίνε ἀνθρώπος γιὰ μᾶς, μέ τό νά ἐνωθεῖ στό ἓνα Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἡ θεία μέ τὴν ἀνθρώπινη φύση. Ἡ θεία του φύση εἶναι ἄκτιστη, ἀόρατη, ἀπαθὴς καὶ ἀπερίγραπτη. Ἡ ἀνθρώπινη φύση του εἶναι κτιστή, ὄρατή, παθητὴ καὶ περιγραπτὴ. Καί ἀφοῦ ὡς ἀνθρώπος ὁ Χριστὸς εἶναι περιγραπτὸς καὶ ὄρατός, μπορούμε νά ἔχουμε τὴν εἰκόνα του καὶ νά τὴν προσκυνοῦμε ἐκφράζοντας τὴν ἀγάπη καὶ λατρεία μας πρὸς

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου Τίτε, εἶναι ἀξιόπιστα τά λόγια αὐτά, καί αὐτά θέλω νά διαβεβαιώνης, ὥστε νά φροντίζουν ἐκεῖνοι πού ἐπίστεψαν εἰς τόν Θεόν νά εἶναι πρωτοπόροι καλῶν ἔργων. Αὐτά εἶναι τά καλά καί ὠφέλιμα διά τούς ἀνθρώπους, ἀλλ' ἀπόφευγε μωρᾶς συζητήσεις, γενεαλογίας, ἔριδας καί φιλονεικίας διά τόν νόμον, διότι εἶναι ἀνωφελεῖς καί μάταιαι. Αἰρετικόν ἄνθρωπον μετά πρώτην καί δευτέραν νουθεσίαν, ἄφηνέ τον. Νά γνωρίζης ὅτι ἕνας τέτοιος ἔχει διαστραφῆ, ἀμαρτάνει καί ἔτσι καταδικάζει ὁ ἴδιος τόν ἑαυτόν του. Ὅταν θά στείλω τόν Ἀρτεμᾶν σ' ἐσέ ἢ τόν Τυχικόν, φρόντισε νά ἔλθης σ' ἐμέ εἰς τήν Νικόπολιν, διότι ἐκεῖ ἀπεφάσισα νά περάσω τόν χειμῶνα. Τόν Ζηνᾶν τόν νομικόν, καί τόν Ἀπολλῶ κατευδόσωέ τους μέ ἐνδιαφέρον, διά νά μή τούς λείψῃ τίποτε. Ἄς μαθαίνουν καί οἱ δικοί μας νά εἶναι πρωτοπόροι καλῶν ἔργων εἰς ἐπείγουσας ἀνάγκας, διά νά μήν εἶναι ἄκαρποι. Σέ χαιρετοῦν ὅλοι ὅσοι εἶναι μαζί μου. Χαιρέτισε ἐκείνους πού μᾶς ἀγαποῦν ἐν πίστει. Ἡ χάρις νά εἶναι μαζί μέ ὅλους σας. Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Αὐτόν. Λατρεία καί προσκύνηση ἀπονέμουμε ὄχι στήν ὑψηλὴν τῆς εἰκόνας καί στά χρώματα, ἀλλῆλὰ στό Θεανθρώπινο πρόσωπό του. Ἀνάλογα προσκυνούμε καί τίς εἰκόνας τῶν Ἁγίων του, ὄχι βέβαια λατρευτικά, ἀλλῆλὰ τιμώντας τους ὡς γνήσιους φίλους καί μιμητές του.

Γίνε εἰκόνα ζωῶσα

Ζωντανή, ὅμως, καί –γιατί ὄχι– προσκυνητὴ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ γίνεται καί κάθε πιστός, πού ἀγωνίζεται νά μοιάσει στόν Χριστό, τηρώντας τόν «πιστό λόγον», πού μᾶς παρέδωσαν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι. Ἔτσι δέν μένει «ἄκαρπος», ἀλλῆλὰ καρποφορεῖ τίς ἅγιες ἀρετές τοῦ Χριστοῦ. Καί αὐτὴ ἡ καρποφορία εἶναι ἐκείνη πού, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη «κοινωνικὴ προσφορά», μπορεῖ νά καλύψῃ τίς ὄντως «ἀναγκαῖες χρεῖες» τοῦ πεινασμένου γιὰ ἀληθινὸ νόημα ζωῆς ἀνθρώπου. Νά γιατί ἐκεῖνος ὁ ἐπισκέπτης τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου δέν τοῦ ἔκανε ἐρωτήσεις, ἀλλῆλὰ δέν χόρταινε νά τόν κοιτάζει· «μοῦ ἀρκεῖ νά σέ βλέπω, πάτερ», τοῦ εἶπε. Στό πρόσωπο τοῦ Ἁγίου οὐσιαστικά «προσκυνούσε» τήν εἰκόνα τοῦ θεραπευμένου ἀπὸ πάθη ἀνθρώπου, πού εἶχε φθάσει στό «καθ' ὁμοίωσιν» τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ.

Κάθε ἀγώνας γιὰ τὴν στερέωση τῆς ὀρθόδοξης θεολογίας τῶν ἁγίων εἰκόνων τελικὰ στηρίζει καί τὴν ὀρθόδοξη ἀνθρωπολογία καί σωτηριολογία. Μόνο πού δέν πρόκειται γιὰ «ἀγῶνες» ἀκαδημαϊκῶν συζητήσεων, ἀλλῆλὰ πρωτίστως γιὰ ἀγῶνα κάθαρσης καί προσωπικοῦ ἀγιασμοῦ. Ἀρχιμ. Β. Λ.

13 Ὀκτωβρίου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΛΟΥΚΑ

«Τῶν θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (787)».

Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καί Ἀγαθονίκης μαρτύρων († 251).

Χρυσῆς νεομάρτυρος τῆς ἐκ Μογλενῶν († 1795). Μελετίου (Πηγᾶ) Ἀλεξανδρείας.

Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἐωθινόν: ζ΄ – Ἀπόστολος: Τίτ. γ΄ 8-15 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ν΄ 5-15.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 20 Ὀκτωβρίου, ζ΄ Λουκά.

Ἀπόστολος: Γαλ. ε΄ 22 - ζ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ν΄ 27-39.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Ἡ Ἀποστολική Διακονία, θέλοντας νά συμβάλλει στήν καλύτερη κατάρτιση ὄσων βοηθοῦν τό κατηχητικό καί ἐνοριακό ἔργο ἢ ἀσκοῦν ἐκπαιδευτικό καί κοινωνικό λειτουργήμα, συνεχίζει τή λειτουργία τοῦ ἐπιμορφωτικοῦ Σεμιναρίου Κατηχητῶν. Τό δεύτερο δεκαπενθήμερο τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου θά πραγματοποιηθοῦν ὁ Ἀγιασμός καί ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου.

■ Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α) Στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8 π.μ.-2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς). β) Στό ἠλεκτρονικό ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καί γ) Νά λαμβάνουν πληροφορίες στήν ἰστοσελίδα τοῦ Ὁργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr στήν ἐνότητα *Ποιοί εἴμαστε – Τομέας Κατηχήσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας*.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr